

ด่วนที่สุด

ที่ ปน ๐๐๒๓.๔/ว ๕๗๖๖

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี

ถนนเดชา ปน ๙๔๐๐๐

มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ทหารือคุณสมบัติของผู้มีสิทธิรับบำตรสวัสดิการแห่งรัฐ

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกเทศมนตรีเมืองปัตตานี และนายกเทศมนตรีเมืองตะลุมปัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๘๔๕

ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า ได้รับข้อหาหรือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งกรณี การที่ผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและได้รับบำตรสวัสดิการแห่งรัฐด้วย ถือว่าเป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ และทำให้ขาดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามข้อ ๖ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือไม่ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พิจารณาแล้วเห็นว่า สิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุเป็นรายเดือนนั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๑ (๑๑) และนายกรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดให้หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ดำเนินการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนให้แก่ผู้สูงอายุอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้วางหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไว้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยข้อ ๖ (๔) กำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไว้ว่าไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้รับบำนาญเบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ที่ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ ฯลฯ ซึ่งสิทธิของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพดังกล่าวจะสิ้นสุดลงเมื่อเข้าเงื่อนไขกรณีหนึ่งตามข้อ ๑๔ ของระเบียบนี้ กล่าวคือ (๑) ตาย (๒) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๖ และ (๓) แจ้งสละสิทธิการขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นหนังสือต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำหรับกรณีการจัดให้มีบำตรสวัสดิการแห่งรัฐ เป็นไปตามมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี โดยให้การช่วยเหลือเป็นบำตรสวัสดิการนำไปใช้ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นหรือก๊าซหุงต้มจากร้านค้าที่ถูกกำหนดไว้ และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการโดยสารรถโดยสารประจำทางและรถไฟตามที่กำหนดเท่านั้น ส่วนกรณีการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนั้น ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามที่กฎหมายกำหนดเป็นเงินเพื่อนำไปใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสมของผู้สูงอายุนั้น ซึ่งประโยชน์ที่ผู้สูงอายุจะได้รับบำตรสวัสดิการแห่งรัฐในลักษณะดังกล่าวมาข้างต้น มิได้มีลักษณะเช่นเดียวกับลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ดังนั้น การได้รับบำตรสวัสดิการแห่งรัฐ จึงมิใช่ลักษณะต้องห้ามในการมีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามข้อ ๖ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒

/ดังนั้น...

ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ จังหวัดจึงแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกันต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป สำหรับอำเภอให้แจ้งเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่ทราบและถือปฏิบัติด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายลือชัย เจริญทรัพย์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานกฎหมายระเบียบและเรื่องราวร้องทุกข์
โทร. ๐-๗๓๓๔-๔๕๑๔ ต่อ ๑๐๘
โทรสาร ๐-๗๓๓๓-๖๕๘๑

- ☐ ฝ.บ.ท.
☐ กง.บ.ถ.
☐ กง.สส.
☒ กง.กม.
☐ กง.ก.

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๙๔๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ทารือคุณสมบัติของผู้มีสิทธิรับบำตรสวัสดิการแห่งรัฐ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับข้อหาหรือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งว่า การที่ผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและได้รับบำตรสวัสดิการแห่งรัฐด้วย ถือว่าเป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ และทำให้ขาดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามข้อ ๖ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือไม่

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พิจารณาแล้วเห็นว่า สิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ เป็นรายเดือนนั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๑ (๑๑) และนายกรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดให้หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ดำเนินการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนให้แก่ผู้สูงอายุอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้วางหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไว้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยข้อ ๖ (๔) กำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไว้ว่า ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญเบียดขาด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ที่ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ ฯลฯ ซึ่งสิทธิของผู้สูงอายุที่ได้รับเงินเบี้ยยังชีพดังกล่าวจะสิ้นสุดลงเมื่อเข้าเงื่อนไขใดกรณีหนึ่งตามข้อ ๑๔ ของระเบียบนี้ กล่าวคือ (๑) ตาย (๒) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๖ และ (๓) แจ้งสละสิทธิการขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นหนังสือต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สำหรับกรณีการจัดให้มีบำตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือผู้ที่มีรายได้น้อยไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี โดยให้การช่วยเหลือเป็นบำตรสวัสดิการนำไปใช้ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นหรือก๊าซหุงต้มจากร้านค้าที่ถูกกำหนดไว้ และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการโดยสารรถโดยสารประจำทางและรถไฟตามที่กำหนดเท่านั้น ส่วนกรณีการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนั้น ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามที่กฎหมายกำหนดเป็นเงินเพื่อนำไปใช้จ่ายต่างๆ ได้ตามความเหมาะสมของผู้สูงอายุนั้น ซึ่งประโยชน์ที่ผู้สูงอายุจะได้รับจากบำตรสวัสดิการแห่งรัฐในลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น มิได้มีลักษณะเช่นเดียวกับลักษณะต้องห้ามของ

/ผู้มีสิทธิ...

ผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ดังนั้นการได้รับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ จึงมีใช้ลักษณะต้องห้ามในการมีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามข้อ ๖ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒

ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงขอให้จังหวัดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกันต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการมีส่วนร่วม

โทรศัพท์. ๐ - ๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๑ , ๔๑๓๕ /โทรสาร. ต่อ ๔๑๐๓